

NAVZDORY

Pojď dál a navzdory tmě
zčeř hladinu pokojových tenat,
to dusivý podvečerní mračno, žal
marně srážený břítem žaluzie,

pojd' rychle dál a zůstaň mně,
rozpálená Ječná bude chvíli sténat,
než se pomstí a o dům dál
někoho samotou zabije,

už vtančí a zamkni.

DEN SEDMÝ

Chalupy vyvrhly do magistrál,
ve stopě pneumatiky vrávorá zfetovanej motýl,
je ticho, zamčeno a tak dál,

na hřebíku okenice věší se divoženka
z neopětovaných objektů.

Pálí slunce, kde pásaly se krávy,
pálí a valí ze stráně
ořezat rtěnky jahodám šupačkám,
jak se tu odjakživa říká,

pálí slunce a na půdě chalupy
kroutí starý dřevěný sáně bůhví po kom,

zkrátka po někom, kdo se natáhne
a před nájezdem u Mirošovic vyflusne
z okýnka příjemně klimatizovanýho džípu,
který to pak napálí směr Praha
a kterému se v reklamě vyká.

I. P. PAVLOVA

Ta děsivá samota,
když nejsme sami,

prošlý charisma tlustýho pána,
tlustej parfém prošlý dámy.

DVA V JEDNOM

Nejdřív mi začal štěkat do tváře,
že celý život musel hrbit hřbet,
tak jako jiný mrzáci z jeho smečky
vydaný ulici napospas,

a že chodce stopuje a jejich polibky
skrže ohně vylouďenejch cigaret,

a pak, protože tu lásku asi dlouho nežral,
vběhnul na poslední chvíli do autobusu,
zepředu on a zezadu černej pes,
co nemá známku,

jenže v tu chvíli si celá stošestka
dala pěstí mikrosmánku,

a tak se kousek svez,
ale brzy se slzama v očích vystoupil,
což pro něj vůbec nebylo jednoduchý.

To zvíře v něm by jelo ještě dál.

NA CESTĚ DO DEJVIC A ZPÁTKY

Jak je zvědavý,
kudy všichni se vším odešli
a proč nikdo s ničím nepřichází!

Leč kotouly té sloty
na břicho mu střelu svedou,
donutí boty zout a v Písecké bráně
tupé kafe dát.

Co se pítí týče,
bral by Vltavínské,
jenže z všeho trčí gymnastika šavle.

Tak plevelí mu ruční štít,
básníkovi, tomu čekači kýče,
který pořád doufá, že

kupa dne umlácená
palicemi káv
ještě ožije
k baf!

NA MALÉM NÁMĚSTÍ

Rynk bezvětrím kyne,
stará dobrá studna chřestí
a všemožný halíře křepčí kol obruby:
Rychle, lidi, rychle, hodte si pro štěstí!

Ale nikde nikdo,
jen se staženým ocasem
prašivej pes.

Přesně tady
za okamžik splyne
odysea děvky a pouť zbožného askety,

ve vzduchu je cítit hic sunt leones.

LETEM LETNOU

Je jaro a v Praze 7 svítá,
z parků se valí hustá mlha,
na silnici kočka rozbitá
a slunce vyšlo a zase zdrhá,

je léto a v Praze 7 svítá,
parky hulej čerstvou trávou,
na silnici kočka rozbitá
a slunce v jiným stavu,

je podzim a v Praze 7 svítá,
parky si balej suchý listí,
na silnici kočka rozbitá,
ten flek už slunce nevyčistí,

je zima a v Praze 7 svítá,
parky mlčí a jsou vysmátý,
na silnici kočka rozbitá,
slunce to balí už v půl pátý,

mně se tu líbí.

